

202 ✓

N4

DEPT GEBAL
• INDOCHINE •
Nº 25171

VONG - CỎ

14

BAN TÀI-TỬ^S

\$ 0 \$ 10

Thường lấy hơi ở Radio
và đĩa Asia, Béka, Pathe

M. BA KHUÊ

Vì nào mua đĩa hát tại bốn hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca.

PHẠM - VĂN - THÌNH

160 Tuboch. Pièce
742

1912
 WONG CO
 1712

BAN TAI-TU

Thương hiệu ở Radio
 và địa Asia, Beka, Paris

0210

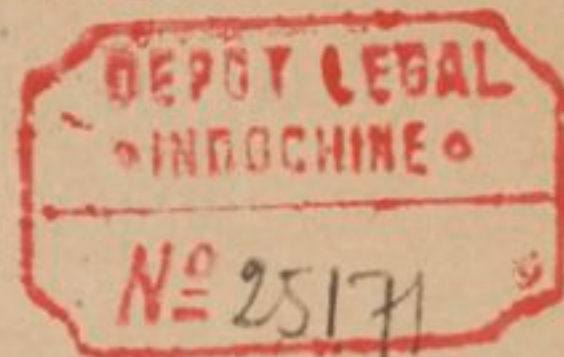

PHẠM VĂN THÍNH
 M. BA KHU
 Vì nhà mua địa hát tại đồn điền
 sẽ tặng cho một cuốn hát ca.

VỌNG-CỔ TÀI-TỬ

Cuốn 14

VỌNG-CỔ

ĐỒNG HỒ GỎ BON BON

1. Đồng hồ gỏ bon bon tôi lóng tai nghe điểm sang
mười hai tiếng.
2. Đêm khuya người người đều an giấc, nhưng chỉ
riêng một mình tôi ngồi buồn than thở với ngọn
đèn khuya.
3. Đêm khuya chừng nào, tuyết đổ lát đất giọt sương
trên không sa xuống mịt mù.
4. Lại thêm luồng gió bất thối lai trên nhánh cây lá
đượm, khiến cho lòng tôi kinh ngạc lạ lùng.
5. Văng vẳng tai nghe ngoài hiên tiếng dế ro re trên
nhánh, đôi chim quỳên đang chích chiêu lẽ bạn
khiến lòng tôi thêm sầu.
6. Ôi ; cũng vì ai mà canh đã gần tàn, dầu đã cạn,
tim nọ lại mòn, giọt nước mắt tôi đã khô ráo,
nhưng chỉ đứng ngồi thở than.

7. Ai ôi ; có biết cho tôi ôm ấp một khối tình
hoảng hoải hai vai trêu cay với ngậm đắng.
8. Đối với cái hoàng cảnh vắng hiu này, thì khiến
cho tâm hồn trí não tôi dường như người đứt
ruột cùng bầm gan.
9. Tôi ngồi buồn nhìn vầng trăng ở giữa không
trung có khi khuyết rồi cũng có khi tròn lại.
10. Đôi lứa ta lần tay tính lại kết tình nhau đã mấy
trăng rồi sao đến ngày nay chẳng dặng chung
hiệp cùng nhau.
11. Nếu tôi lấy trí ngu, mà xét kỹ ra tấm thân này
cũng tỷ như chiếc thuyền cón con ngược nước
nhờ có cánh bướm loan thì có khi cũng đảo hồi.
12. Hoàng cảnh trở trêu nợ duyên trắc trở nhưng
mà tài hèn trí mọn làm sao nghiên cứu cho
tận tường.
13. Ôi ; tấm thân anh cũng tỷ như con chim lẻ bạn
bay khắp nơi rừng vắng suy ra như con cá nọ
lạc bầy vơ vẩn nơi chốn bể sâu.

14. Thân này suy ra chẳng khác nào, cành cây khô
đã mắc lấy mùa hạ rồi còn trông gì chia nhánh
đổi lá đặng đâu.
15. Ông xanh ôi; Ông xuôi chi kẻ Tấn người Tần
mà ai tài không mắc lấy chứng bệnh vô vàng.
16. Thà rằng: buổi ban đầu ông đừng xuôi cho đôi ta
gặp gỡ mà làm chi đến nay là ngày kết cuộc
mà chẳng tạo thành hai chữ trăm năm.
17. Sách có câu; hữu duyên thiên lý năng tương ngộ,
lại có câu vô duyên đối diện bất tương phùng.
18. Lòng dẫn dẫn lòng tới đâu hay đó xin em đừng
mượn lấy tiếng nghèo này mà đành rạn ngọc
rời ngân.
19. Ngọc mọc non tiên sao cho bằng phần nết hết
lòng giả sự yêu thương anh thấy ngọn đèn
công dung ngôn hạnh của em đặng gọi sáng lòa.
20. Đèn đài lâu các nguy nga vợ phi ân chồng bạc
nghĩa gia đình ấy chưa có phải là hữu hạnh,
dĩa rau cùng hột mui mà gồm đủ trung hiếu tiết
nghĩa vậy mới gọi là châu báu ngọc ngà.

Monsieur KHUÊ Bacíeu

VONG-CỒ

ĐÔI LỜI XIN NHẮN

1. Dầu có thôi nhau rồi xin mình cũng hãy bỏ qua,
những sự lỡ lầm mà đôi ta đã cần đáng.
2. Minh ôi ! rất đôi là nang dụng vật còn chi cự hà
tất gì tôi với mình tấn lại thân cũng giã thành sơ
càng gần sao cho khỏi càng xa.
3. Kể từ đây tôi có nhớ đến mình chẳng, thì chỉ biết
rằng mình là người đã cùng tôi nặng gánh cang
thường vì gây ra mà đôi đưa đôi đường.
4. Còn như mình có nhớ tôi chẳng, thì dám xin mình
thi tỷ hình ảnh của tôi là một cái bóng qua
đường còn chẳng chỉ phượng phát
trong đêm trường.
5. Đã biết rằng ngày trước kia đôi đưa ta có giao mặt
bắt tay định ước mỗi lương duyên đoan thệ
chữ chung tình.
6. Nhưng đến nay mặt đã vắng tay đã phân tình đã
chung duyên đã mắng thì tôi cũng xin trả tất lại
cho mình, nhưng mấy lời mà đôi đưa ta đã
trao đổi trong bấy lâu.

7. Tôi đây tự xét rằng : tôi đối với mình không có trợn bợn phận làm chồng cho nên son sắt mới lọt phai đá vàng mới lở vỡ.
8. Nhưng có lẽ mình cũng chẳng chê cười chi tôi bấy lâu đã có công bào chuốc ngọc lành vì tôi lầm tưởng rằng ngọc vừa phải giá nên ẩn tại non cao chớ đâu có dè ngọc có tỷ tiếc bấy công tôi giời trao.
9. Còn như mình mà đối với tôi dầu có gì cơm không lành canh không ngon nên mình mới không vui lòng giữ cùng nhau cho tròn câu ước hẹn.
10. Thì tôi xin mạng phép mình mà phú mặt cho các hạng người đời từ sang chi hèn sẽ bình luận rằng ai lỗi thề thì tự thẹn với lương tâm vậy cho tròn đến ngày cùng với bạn trăm năm.
11. Tôi cũng dư biết rằng thói đời hễ bần cư nào thì hơn vẩn, phú tọa thâm sơn hữu viễn thân bởi tin nên phải mắc bởi nghe nên phải lầm.
12. Bởi vậy cho nên tôi cũng chẳng dám trách chi vô mình kiến Nguyệt vong đăng thay hơn đổi nghĩa, nhưng chỉ buồn cho bợn phận tôi sao không xét câu tu tùy gia vô hữu nên mới đành cam ngọc nát châu trầm.

13. Bấy lâu nay tôi lầm tưởng rằng mình là người lịch duyệt hơn tâm hơn thiên hạ nếm trải mùi đời cũng như ai.
14. Chớ tôi có dè mình có gan mà chung hưởng mặn nồng mà mình không dám đồng chung chịu buổi đắng cay nên mình mới đoạn đành lòng một dạ hai.
15. Hay là mình tính cho rằng : có vui sướng, mới hòa duyên thuận nợ, còn như lao khổ thì phân vợ rẽ chồng chớ mình không kể chi ân ái mặn nồng.
16. Nếu vậy thì rất tiếc thay cho mình, không đáng biết rằng : xưa kia Công-Chúa đời Đông-Châu còn lấy chồng đốt than trên rừng thẳm và ngay bây giờ đây Hoàng-Đế nước Anh còn bỏ cả chiếc ngay vàng mà đi theo người yêu cho tròn với tiếng gọi của trái tim.
17. Vợ chồng ai ngày trước xa nhau, vợ chồng tôi ngày nay xa nhau, và vợ chồng ai mai sau này sẽ xa nhau, có lẽ là nguyên do chỉ tại vì tiền.
18. Vậy dám hỏi ai là người đã đặt ra đồng tiền tài vậy cho dễ dặt xây hay là để cho người đều mất nghĩa xa hơn nó phân biệt Phụng-Hoàng nó chia rẽ keo sơn.

19. Chớ như tôi tưởng lại thì dầu cho có tiền rùng bạc bề, mà vợ vô duyên chồng bắt phải thì tiền ấy bạc ấy cũng chẳng có ra gì.
20. Thà là nhường nhịn nhau tấm áo manh quần sang sốt nhau cọng rau hột mủi mà chồng phải đạo vợ trọn nghì thì mới gọi là tình ái thanh cao hạnh phúc suốt đời.

Monsieur Sáu-Vị

VÔNG-CỔ

THẤT THỦ HẠ BÌ

1. Thất thủ hạ bì, dưới núi binh giây mà Ông quyết lòng phò nhị tẩu.
2. Đình ninh cùng Trương-Liêu, nếu mà Tào thuận ba lời giao ước thì ta mới chịu hàng đầu.
3. Trương-Liêu, hỏi ba lời giao ước làm sao, Ông mới đáp rằng : một là khi xưa nơi đào viên kết nghĩa, ba anh em ta đồng phò nhà Hôn đến nay đây sa cơ thất thế cùng lực tận rồi, ta cũng nguyện hàng Hôn chớ bắt qui phục hàng Tào.

4. Còn hai nữa là nhị tầu của ta, Tào cũng phải đải theo như hàng thượng khách chớ không đặng để cho tường đông ông bướm ra vào, làm cho thiệt phận má đào.
5. Ba nữa là một ngày kia ta nghe tin anh ta là Lưu-huyền-Đức cư trú nơi nào.
6. Dẫu cho xa xuôi cách trở đến thế nào đi nữa thì Tào cũng phải để cho ta giáp mặt giã tạ từ Tào đặng có kiếm tìm anh ta, dăm ngàn ta cũng quyết bôn ba.
7. Giao ước đành rành, Tào-Công mới rước Ông về tạm chơn nơi dịch xá.
8. Đến khi Tào muốn cho Ngài hèm nghỉ với Lưu-Bị, nên Tào mới để cho Ngài chung chạ với nhị vị phu nhơn.
9. Nhưng vậy trót năm canh dư Ông chỉ đứng sững ngoài hiên chiếu lòa cây đuốc ngọc.
10. Chẳng qua là Ông muốn làm cho Tào rõ cái tiết khí của Ông sau nữa khỏi bị thiên hạ dị nghị về sau, thấy vậy Tào cảm phục biết bao.
11. Từ khi Tào đem Ngài về cho đến nay, Tào hết lòng trọng đải, hết tiệc lớn, kể tiệc nhỏ, lên ngựa thưởng bạc nén xuống ngựa thưởng vàng ròng.

12. Tào lại tấu biểu xin vua phong hầu, cùng là dựng
gái đẹp chẳng qua là Tào muốn dụ dỗ cho Ông
phải xiêu lòng, thiệt là Tào thiên hạ đệ
nhứt gian hùng.
13. Một lúc kia Tào thấy ông mặc cái áo cũ, Tào mới
lật đặt may áo cầm bào cổ ý Tào kính dựng.
14. Nhưng mà áo mới Ngài mặc ở trong, áo cũ lại
mặc ngoài, thấy lạ Tào mới hỏi Ông đáp rằng :
áo cũ này vốn là của Lưu-sứ-Quân tôi, nếu tôi
mặc cái áo này cũng như tôi thấy đặng mặt anh,
Tào khen rằng : Ngài chẳng yểm cự nghinh tân.
15. Khi Tào ban cho Ngài con Xích-thố Ngài mới lật
đặt vọi vãi lại tạ, mà Ngài tỏ ý cảm đội
muôn phần.
16. Tào mới hỏi trước kia Tào phong cho Ngài tước
cao Tào dựng gái đẹp, tặng vàng thưởng bạc,
sao Ngài không lại tạ ơn, mà ngày hôm nay Tào
chỉ tặng con Xích-thố này Ông lại vọi vãi tạ ơn,
thiệt là Tào không có rõ nỗi nguồn cơn.
17. Ông đáp rằng : Ông vẫn biết con ngựa này là con
Xích-thố-Mã của Lữ-Bổ là con ngựa ký kỳ
nhứt nhứt hữu thiên lý chi đồ.

18. Nếu ngày nào, tôi hay đăng tin anh tôi cư trú nơi nào, trong ngày ấy tôi sẽ nhờ con ngựa này, mà giáp mặt cùng anh tôi, nghe lời này Tào tự trách hỏi ôi.

19. Vì Tào vẫn tiếc tài của Ông chém Nhan-Lương, tru Văn-Xử, rượu còn trống chưa kịp hồi.

20. Đến nay là ngày, Ông hay đăng tin anh rồi, Ông mới quá ngủ quan, trăm lức tướng, tuy vậy mà Tào, cũng không có đón ngăn.

Monsieur TÁM-BẰNG

VỌNG-CỔ

CHƯA GIỮT MẠCH SẦU

1. Chưa giữt mạch sầu, mà trống sang ba lần tây vội đồ.

2. Chẳng biết đêm nay là đêm nào mà nó buồn cha chả là buồn sương tuyết bữa tứ văn lạnh lẽo thẩu đến cang tràng.

3. Ngọn gió đông đưa đường như ai kêu gọi khách ven màng.

4. Làm cho tôi ngồn ngán một bầu tâm sự, nhưng
mảnh hồn mai tôi còn phưởng phất theo đám
mây vàng.

5. Chiếc nhận bơ vơ phương trời lẩn lờ vọng bi
thương than khóc kẻ vô ngần.

6. Đường như chia phôi ấm lạnh với kẻ đa sầu
tàn canh mà còn luống thở than.

7. Bề ái trời tình rạng mặt nam nhi ấy là đường
thiên nhai hải giác.

8. Trái biết bao phen thỏ lạng ác tà, kẻ mới chơn
chơn xét người bị đặt cũng tại vì nơi ai.

9. Hoặc ta có thể tin chắc được rằng nếu bạn
tri âm của ta sau này dầu cho dật oán tinh vi
lòng sắt son chung thân cũng nhứt nguyện.

10. Thì dầu cho ta một mai có xong pha gió bụi phá
núi tuông rừng miểng là ta vui lòng người ngọc
dầu có thác cũng đành cam.

11. Nhưng ta chinh e là e khi trời long đất lở sấm
sét búa đao làm cho tấm son kỳ thác
phải phai màu.

12. Thì hỡi ôi, ta còn mặt mũi nào mà dòm ngó
cỏ cây với bạn chung tình.

13. Chỉ như cặp Thôi-Trương trước kia thì là đẹp
nhứt trên thế gian.

14. Nhưng rồi cuộc cũng lở làng để cho thiên cỏ
tiếng còn than.

15. Vì bởi tôi đây quá thương ai cho nên chẳng
quản chi nắng sáng với mưa chiều.

16. Lòng ngại lo chất chứa nỗi đao khổ nặng hoảng
tợ như núi thái san.

17. Ngọn gió hắt hiu cảnh ngộ xào xạt lịch chích
liu chiu con én trắng đục thúc xuân hàn.

18. Ôi tết rồi ngày tháng chẳng chờ người duyên
phận nghĩ luồn buồn hiu.

19. Thôi duyên trúc mai kể từ đây cô biết cùng ai
hôm sớm ngọt bùi.

20. Vì bởi quá thương ai nên mới tỏ cạn nỗi lòng,
nhưng mà chẳng biết bạn chung tình
có hay cho chẳng

M. BA-GIÁO Bacliêu

VỌNG-CỔ

KIỆP TU TRÌ

1. Găm lại kiếp tu trì, là một kiếp hủy thần, phí cả
cuộc mơ màng vinh huê phú quý.
2. Mang bao nhiêu chức trọng cao quyền, bao
nhiêu thình danh sang cả, dường như
giắc nam-kha Vạn ban đồ nhứt
khứ, duy hữu nghiệp tùy thân.
3. Vinh hoàng là cõi tạm, bao la, dầu ta có dấn
thân miệt mài trên đường chông gai khổ
hải, rồi ra như ảo mộng canh tàn.

4. Sống trong một khoản đời đầy đủ ái ân, đầy đủ sự vui say thích hợp mê mẩn đời thì phải để thân vào đường thế tự buộc ràng.
5. Lăn lóc với mùi đĩnh chung, vắn thân trên cõi trần ai cay nghiệt, rồi ngày kết quả khoản đời thì ta như kiếp số giả tràng.
6. Thế ta nên cho đời là cõi hư vô thình thình đều tân khổ, hể thiện hơn tỉnh ngộ, thì sự hưởng kiếp thanh nhàn, hà hơn tại đắm thì luân hồi dưới bể mê tân.
7. Xưa đức Thích-Ca đành ly chốn cung đường, phí cả đời vương tôn, xa phụ mẫu, lánh thế nhi là ngài tự xét câu, xử thế du như trường mộng hĩ.
8. Cách khoản thời gian qua thì ngài ra chốn niết-bàn độ tận cho chúng-sanh, đang còn vất vả mờ tỉnh mê say.
9. Phật tại Tây-phương tâm bất viễn kinh lai đông độ niệm vô cùng, thế nên người đã tỉnh giấc mê luân, thì đều xả phú cầu bần xả thân cầu đạo.

10. Thị-Kinh Quan-Âm đành đẩy đưa con sống sắc
đến rừng thiền, để cho trang bạc mạng
giữt cầm loan, mượn cửa thiền
rửa sạch mỗi tình oan.
11. Đường đời là bể thâm sông mê, hễ nhứt kiếp bất
tử vạn kiếp khổ, nhứt thời thố ngộ vạn thời trầm.
12. Thế mà bao nhiêu người đã xô mình vào vòng
tội lỗi chen lẫn nhau vào bể mê hồn vậy mới
rõ cho địa ngục vô quang hữu khách tâm.
13. Sách có chữ rằng : Nhi nữ mãng đường nan thế
tục, kim ngân mãng ốc bất an ninh.
14. Sống mà vui với cảnh cháu con đất ruộng, bạc
tiền, chìm đắm cả hình hài xa chơi
cho phĩ chi, mà đến khi ta thác
rồi tội chất chứa cả tâm linh.
15. Chốn địa phủ luật âm cung, hành khắc kẻ phạm
nhơn sa vào tội lỗi thì của tạm ni có chuộc nổi
chẳng kiếp ta luân hồi.
16. Vì sơn trung đã hữu thiên niên thọ, thế thượng
nan hùng, bá tuế nhơn người đời như luồn gió
thoản giọt sương rơi.

17. Nam mô A-Di-Đà Phật bon bon, nơi chốn phật
đài hồn ảo tưởng, khói hương phướng phất
phách huyền diệu, từ đây ta đã đem thân
vào cửa các rừng thiền.
18. Kiếp sống ta nên tịnh dưỡng tinh thần, trao giới
tri huệ, hầu khi ta thác rồi linh hồn ta vượt khỏi
cõi đời âm u.
19. Sắc tướng thính âm chư ngoại giáo, chọn truyền
cụ thất đạo nan thành tu luyện tại gia nên đề
nghiệp chương, để học hỏi đạo mẫu.
20. Hầu siêu thắng tịnh độ, phũ hũy kiếp tục thế
luân trầm, lắng nghe kinh kệ với tiếng chuông
kình gõ bon bon.

Monsieur BẢY CAO

(Bacliêu)

Hết

Xin kím cho đừng kím hát hiệu con BƯƠM BƯƠM
hát không sợ hư đĩa đừng ham kím rẻ tiền hát mau
hư đĩa hát.

Qui ngai nân cần biết

Sự xai dĩa hát được bên lầu
Dĩa hát, nếu gọi ngai xai kim hát hiệu xai
man bu dĩa, nghe không rõ, bao kim. Muốn
tránh ba đến hát-tiến ấy: thì đây, chúng tôi
xin mách « Kim hát hiệu Bướm-Bướm ».
Kim hát hiệu Bướm-Bướm mỗi cây xai được
2 mặt dĩa, hát nghe rõ ràng như người ca thật,
không gach lăm man bu dĩa như các thứ
khác. Giá kim hát hiệu Bướm-Bướm lại rẻ
hơn mấy hiệu mà các ngai đã xai bấy lâu nay.
Qui ngai ở lục-tỉnh muốn bàn dĩa hát, dĩa
hiệu như: Columbia, Victor, Béka, Asia,
Concert. Xin đến bốn hiệu sẽ được giá rẻ
hơn các nơi ở Saigon.

Nhà buôn lớn: PHẠM-VAN-THINH
177-179, Rue d'Espagne -- SAIGON

Nhà cho được
Kim Bướm-
Bướm 1250
hiệu này mà
ông mới là

Mã hộp 200
9
Tirage
Imp. BUC-LU-PHONG

Editeur

Pham V. Chinh

Directeur :

Quý ngài nên cần biết

Sự xài đĩa hát được bền lâu

Đĩa hát, nếu quý ngài xài kim hát hiệu xấu, mau hư đĩa, nghe không rõ, hao kim. Muốn tránh ba điều bất-tiện ấy: thì đây, chúng tôi xin mách « *Kim hát hiệu Bướm-Bướm* ».

Kim hát hiệu Bướm-Bướm mỗi cây xài được 2 mặt đĩa, hát nghe rõ ràng như người ca thiệt, không gạch làm mau hư đĩa như các thứ khác. Giá kim hát hiệu *Bướm-Bướm* lại rẻ hơn mấy hiệu mà các ngài đã xài bấy lâu nay.

Quý ngài ở lục-tỉnh muốn bán đĩa hát, đủ hiệu như: Columbia, Victor, Beka, Asia, Concert. Xin đến bốn hiệu sẽ được giá rẻ hơn các nơi ở Saigon.

Nhà buôn lớn: PHẠM-VAN-THÀNH
177-179, Rue d'Espagne -- SAIGON

Nài cho được
kim Bướm-
Bướm theo
kiểu đây mà
dùng mới là
tốt hơn hết các
hiệu.

Mỗi hộp 200
cây
giá 0\$30

IMP. DUC-LUU-PHUONG 158 RUE D'ESPAGNE -- SAIGON